

Copak si pamatujete?

Dne 22. 4. 2016 se uskutečnil **Zlatý list**. 4. – 6. třídy vybíhaly v 8 hodin a my - jakožto druhý stupeň - až po druhé vyučovací hodině. Když jsme došli na místo, ještě dobíhal první stupeň. Děti si tam opékaly buřty a byly určitě rády, že to mají za sebou. Naše skupina, ve které jsem byla já, Natka a Marek, běžela jako třetí. Vyběhli jsme asi ve tři čtvrtě na deset. První stanoviště bylo o počasí. Zde jsme získali docela hodně bodů. Na druhém stanovišti byla paní učitelka Weinreblová. Zde byla poznávačka kamenů. Tady to bylo o trochu horší, protože kameny jsme brali naposledy v 5. třídě, takže jsme si skoro nic nepamatovali. Poté jsme minuli stanoviště s různými brouky, kde nám to šlo myslím opravdu dobře. Na dalším stanovišti to bylo zase o něco horší, jelikož jsme nevěděli skoro nic o rybníku a jeho společenstvu. No, nevádi. Cestou jsme se dostali přes starý most až na louku, kde bylo stanoviště s rybami. Díky Markovi, který se v rybách celkem vyzná, jsme získali poměrně hodně bodů. Chvilí jsme po louce běželi, až jsme dorazili k dalšímu stanovišti. Týkalo se recyklování a všeho kolem toho. Moc jsme toho nevěděli, ale nebylo to zase úplně tak hrozné oproti našim znalostem o kamenech :D. Další stanoviště bylo o ptactvu. Pokládali nám

různé hádanky, které nám moc nešly, ale body jsme si vynahradiili u poznávačky. Po splnění tohoto stanovité jsme běželi k dalšímu, kde jsme určovali například stopy lesních zvířat nebo jsme odpovídali na otázky. Chtěli zde vědět, jak se jmenuje mládě od nějakého zvířete, nebo nám řekli třeba 5 živočichů a my museli určit, který mezi ně nepatří. To nám taky moc nešlo. Když jsme zde skončili, poslali nás dolů z kopce, kde bylo stanoviště, které se týkalo stromů. Také jsme tam odpovídali na otázky a určitě tam nemohla chybět poznávačka stromů. Odsud jsme běželi přes louku až k poslednímu stanovišti, kde jsme museli ještě chvíli počkat, než se stanoviště uvolní. Toto stanoviště se týkalo louky a rostlin, které na ní rostou. Cestou zpátky jsme běželi, abychom měli alespoň dobrý čas, když už ne hodně bodů :D. Doběhli jsme, odevzdali jsme paní učitelce Konšalové kartičku s body a už jsme spěchali, abychom si dali párek, protože jsme byli celkem vyhládlí. Když se čekalo na poslední skupiny, šli jsme si já, Natka, Marek a Linda na chvíli sednout k paní učitelce Weinreblové, aby jí tam nebylo smutno :D. Pomohli jsme jí odnést věci a šlo se na vyhlásování. První byla třída 7.B. Byl to fajn den a příští rok jdeme určitě zase! (Bára a Naty, 7.C)

Akademie „na druhou“

Letos se opět konala školní akademie. Tentokrát v úterý 10. května 2016. Na programu bylo 11 vystoupení včetně několika tanců a pohádek. Tradičně nechyběl dětský pěvecký sbor Hvězdičky. Další čísla byla například od 1.B (recitace), 1.A (tanec), 4.B (bubnování) a 3.B (roztleskávačky). Rozlučku s 1. stupněm nacvičila 5.B se svojí zábavnou show. V těchto stopách se vydala také 5.C s tancem na písničku „Pátá“ z Rebelů. Původně jsem měl moderovat akademii já a moje spolužačka Lenka Štichová, ta bohužel před víkendem onemocněla. Já už jsem byl smířen s tím, že budu muset moderovat sám. V úterý mi ale bylo nabídnuto, že akademii se mnou nakonec bude moderovat paní učitelka Kučerová, která společně s paní učitelkou Vohradskou letošní akci připravila.

Zajímá vás, jak celý den ve znamení akademie probíhal?

Tak jdeme na to. Kolem osmé hodiny ranní jsme se sešli v KÁČKU a začala generální zkouška. I s menšími komplikacemi se zvukařem jsme celý program zvládli dvakrát. Já a paní učitelka jsme se sešli už ve dvě hodiny odpoledne. Ostatní účinkující později. Akademie byly dvě, první od 16.00 a druhá od 18.00. V obou případech bylo v sále plno. Podle mého názoru měli, bohužel, o něco lepší zážitek diváci, kteří přišli na druhé vystoupení. Účinkující sice už byli unavení, ale neměli trému. Přesně věděli co a jak, kde co mají a nemají... I výkon moderátora byl o něco lepší. :-) Po prvním bloku jsem věděl o spoustě chyb a špatných místech, kterých jsem se dopustil. Na jejich odstranění jsem měl půlhodinovou pauzu, což se myslím povedlo. Věřím, že se akademie líbila a přeji organizátorům mnoho úspěchů do dalších školních let. (Filip, 6.B)

SENÁT

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 17. 5. 2016

Přítomni: 4.A: Jan Eckhardt, Julie Nesvedová; 4.B: Viktorie Millerová, Anna Marie Klinkovská; 4.C: Marie Kapitánová, Zuzana Wagnerová; 5.A: Kamila Vyletová, Tomáš Halánek; 5.B: Daniel Noska; 5.C: Vojtěch Kofroň, Michal Žemlička; Filip Umner, zástupce SHS; Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. Adopce na dálku: stav konta na adopci se zásluhou dobrovolných příspěvků na vstupné na Akademii zvýšil o 3.633 Kč, celkový stav konta je 9.162 Kč, na příští rok tedy zůstává 2.162 Kč; škola obdržela kopii vysvědčení a novou fotografii Resty Nankingy

2. Pohár Resty Nankingy - hodnocení turnaje, návrh pro příští rok: turnaj ve více dnech pro všechny ročníky školy, situovat do haly (větší prostor a zázemí pro diváky)

3. Ekosoutěž - hodnocení tříd v kvalitě třídění odpadu probíhá, výsledky zveřejníme na posledním zasedání Senátu

4. Monitoring dopravy - článek hodnotící dosavadní průběh monitoringu vyšel v Dobřanských listech, v současnosti situace před školou opět horší, poslední monitoring bude ve čtvrtek 2. 6.

5. Zpráva z jednání SHS - hodnocení Zlatého listu, dopis o Resty, knihobudka, program k návštěvě Slovinců, diskuse o kamerovém systému na chodbách 2.stupně, do SHS 10. 6. Dan nebo Ivoš

Aréna: hledáme prarodiče, který by pomohl s dohledem nad přecházením silnice před školou; mapa Dobřan na budově archivu u školního hřiště - pro základní orientaci a dekoraci

Příští jednání: 7. 6. 2016

Zapsali: Vojtěch Kofroň, 5.C; Mgr. Ivana Nazarovová

Jednání Senátu – Horní sněmovny 6. 5. 2016

Přítomni: Kristýna Tichotová, 6.A, Filip Umner, 6.B, Vlastimil Pech, 6.C, Tomáš Stupka, 7.A, Julie Čepická, 7.B, Erika Hessová, 8.A, Adam Pokorný, 8.B, Vojtěch Kordík, 9.A, Michal Hrubý, 9.B, Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1) Zhodnocení Zlatého listu – vše v pořádku, úspěch třídy 7.B (nejmladší ve starší kategorii a zvítězila); stížnost na čtvrt bodu na stanovišti hydrobiologie – vysvětleno množstvím podotázek

2) Školní akademie – je v režii prvního stupně, sbírku nezajistila pověřená Julie, naštěstí se nabídly loňské organizátorky Aneta V. a Anička B. ze 7.A a bude k dispozici pomoc ze SDS (čtyři žákyně)

3) Adopce – zatím stav sbírky nezměněn, ale přišla kopie

vysvědčení a nová fotka Resty N.

4) Knihobudka – už je hotová, zbývá ji natřít, polepit a instalovat, což provede třída 7.B a truhláři

5) Slovinci – Slovinci přijedou 19.5., celý program je již připravený

6) Ochutnávka III. – 26. 5. proběhne setkání Horní sněmovny s Parlamentem Masarykovy ZŠ

7) Aréna:

J. Šedivý: vandalismus ve škole: někdo roztočil na chlapeckých toaletách ve 2. patře kohoutky pisoárů, voda protekla dolů a způsobila velkou škodu. Viníky nelze vypátrat. Vedení školy – ač se tomu dlouho bránilo – se začalo zabývat instalací kamer v budově.

Příště: 10. 6. 2016 ve 12.30 hod. v ředitelně

Zapsala: Kristýna, 6.A

Africké vysvědčení

Už jste někdy viděli vysvědčení z africké Ugandy? Pak jistě víte, že se v podstatě až tolik neliší od toho našeho „českého“. Mezi podobné, ne - li stejné rysy, patří úvodní část, kde je uvedeno jméno a základní informace o studentce, v našem případě Resty, a stupni zhodnoceného vzdělání. Další podobností je tabulka s vyučoványými předměty a jednotlivými hodnoceními. K odlišným znakům náleží některé předměty, např. zemědělství a obchod, jež se u nás nevyučují. Dále mezi ně patří forma hodnocení předmětů, kdy u všech najdeme výsledky zkoušek (počty bodů), průměr, známku, ovšem označenou jinak, než jak jsme zvyklí u nás, poznámku a ještě iniciály příslušného učitele. Pod tabulkou je ještě uvedeno chování, poznámka třídního učitele, ředitele, poplatky a data začátku i konce dalšího školního období.

Celkově je africké vysvědčení poměrně přehledné a jsou v něm uvedeny všechny podstatné informace, jak o prospěchu, tak o studiu. Předměty jsou hodně shodné s našimi, a tak na vysvědčení najdeme známky z matematiky, zeměpisu, dějepisu, angličtiny, chemi, biologie, výtvarné výchovy, hudební výchovy, informatiky... Předměty, které nemáme, jsou například zemědělství, obchodování, luganda – jazyk Ugandy. Zajímavé jsou poznámky učitelů k výsledkům jednotlivých předmětů. Resty nemá úplně nejlepší výsledky ve všech předmětech, ale v mnohých se zlepšila a snaží se. Na vysvědčení jsou uvedeny dosažené body z testů, zkoušek a poté je uvedena známka, ale jiná, než jsme zvyklí (C3, P7...) Kdyby se tyhle poznámky psaly i do našich vysvědčení, někteří z nás, a hlavně naši rodiče, by se asi hodně divili. Resty by nám svou snahou mohla jít příkladem. (Majda, 8.B)

Tisíc let stará tradice stále žije

Každým rokem se staví májka. Nejčastěji se májka staví 30. 4. nebo 1. 5. Stavění máje je tisíc let stará tradice a stále žije. Slavení máje coby svátku lásky, kdy se zamilovaní líbají pod rozkvetlými stromy je stále velmi

populární. V Česku tak můžete vidět zdobený jehličnan nebo břízu. Bohužel si tento den mnozí spojují s pálením čarodějnic. Nejvíce se tradice dodržuje na Šumavě. Jedním z pravidel je, že muži musí hlídat strom - májku, aby ho lidé z okolí neufízlí. Letos se však na Mostecku stalo, že děti strom uřízly a celá situace se řešila u soudu. (Linda, 7.C)

Rozhovor s Tomášem Weinrebem, režisérem z Dobřan

V dubnovém čísle jsme psali o režisérovi T. Weinrebovi a jeho účasti na filmovém festivalu v Berlíně. Podařilo se nám položit tomuto dobřanskému rodákovi (prostřednictvím jeho maminky a internetu) několik otázek. Tomáš Weinreb nyní cestuje po světě se svým skvělým snímkem *Já, Olga Hepnarová*. V nedávné době byl na festivalu ve Zlíně, poté odcestoval do Francie a následovala cesta do Ruska. A pro zajímavost: film Tomáše Weinreba získává jedno ocenění za druhým, z těch nedávných je to cena za nejlepší film, kterou získal ve Vilniusu, v Sofii získal cenu za nejlepší režii.

Měl film nějaké dopady konkrétně na vás? Film o Olze Hepnarové je smutný, na někoho může působit až depresivně. Říkali jsme si s Petrem, což je můj dlouholetý kamarád a celkový spoluautor a spolurežisér našeho filmu, že bychom si od podobných témat rádi odpočinuli. Nepřipravujeme sice komedie, ale vrahy jako hlavní postavy necháme chvíli spát. Domnívám se však, že smysluplné zpracování těžkých témat může být silnou emoční katarzí, jistou formou léčby. Tabuizovat jakékoliv téma, i příběh Olgy Hepnarové, je chybou. **Chtěl jste být vždy režisérem, případně jaké jiné povolání jste chtěl dělat?** Pohyblivé obrázky mě vždy moc zajímaly. Především mě bavily filmy z tzv. české a vlastně i slovenské nové vlny z 60. let. Snažil jsem se vidět úplně všechno z tohoto období. Proto jsme i film věnovali Františku Vlácilovi, protože pro nás měly jeho filmy iniciační dopad. Po zhlédnutí jeho děl jako *Údolí včel*, *Markéta Lazarová*, *Adelheid* jsem si říkal, chtěl bych jednou natočit taky film. A režie mě přitahovala nejvíc. Ale je to už dávno. **Natáčel jste nějaká videa na YouTube předtím, než jste začal točit dokumenty? A jaký máte názor na youtubery?** Zajímavá otázka. Víím, že youtuberi jsou fenomén. Především pro mladší, než už jsem já. Názor mám nevyhraněný, ale znám klasických youtuber velmi málo. Na you tube sleduji nejvíce hudební klipy. Líbí se mi například klip od Smacka k tracku *Králové*. Jednoduchý, ale silný. Dělal jsem klip kamarádovi Michalovi z Dobřan. Zpíval a hrál na kytaru v kapele *Abused*. Bohužel, již během natáčení klipu byla kapela v

rozpadu a nedotáhl jsem finální podobu videa podle původního záměru. Ani už neproběhla patřičná propagace. Mrzí mě to. Přišlo více nabídek k natočení hudebních klipů. Ale nebavila mě často hudba, tak jsem odmítl. Chtěl bych se však klipům trochu více věnovat v budoucnu. Natočit aspoň jeden za dva roky. **Pomohlo vám studium na dobřanské škole nějak k vaší tvorbě, získal jste zde nějakou inspiraci?** Dobřanskou školu jsem měl vždy rád. Učili mě kvalitní kantoři. Přešel jsem pak na víceleté gymnázium do Plzně, na Mikulášské náměstí. A musím říci, že mě kolektiv docela zklamal. Měl jsem na střední i třídní důtku a vyhrožovali mi ředitelskou :-). V Dobřanech jsem se cítil vždy více doma a kamarády, které jsem měl na dobřanské škole, jsem už v Plzni nenašel. Naštěstí jsem studoval v Plzni na „gymplu“ se Zdenkém Konšalem, což byl dobrý kamarád. **Chtěl jste vždycky točit dokumenty, nebo to byla náhoda, že jste se k dokumentu dostal?** Film *Já, Olga Hepnarová* je hraný film inspirovaný skutečnými událostmi. Ale kompletně inscenační. Dokument mě ale baví. Zážitky, které prožíváte s lidmi, se kterými se dlouhou dobu a intenzivně setkáváte, vám nikdo nevezme. Hraný film je poměrně těžko financovatelný na rozdíl od dokumentu. **Kde berete nápady?** Všude, kde se dá. Vzhledem k tomu, že nejsem schopen si udělat řidičák (už dlouho), jezdím hodně vlakem. Pohybují se mezi lidmi nejrůznějších sociálních skupin a snažím se je pozorovat. V poslední době jsem přestal číst knihy, což je chyba. Musím opět začít. No a pak filmy ostatních tvůrců. Zajímá mě i jejich život, tužby, problémy a závislosti. **Jaké bylo Vaše dětství – film a televize a kino?** Dětství jsem měl dobré. Taky díky Dobřanům. Jezdilo všude mnohem méně aut. Šlo si hrát a blbnout v našem městě úplně všude. No a v létě přes prázdniny chata na Hracholuskách, to byl ráj, a je pro mě doteď. **Kde jsou nejhezčí holky ve světě?** To se nedá říci. Ale byl jsem v poslední době např. v Mexiku, v Litvě, v Bulharsku, v Německu, v Polsku, ve Francii, chystám se do Ruska a Izraele, ale nejvíce, kde se mi líbily holky,

byl Hong Kong. Asiatky. Nedá se to, bohudík, říci všeobecně. Každá země má v sobě něco pozitivního. **Jste syn přírodopisárky, jak moc vám přírodopis šel na základce a jak vám jde teď?** No, žádná sláva nyní. Ale pamatuji si, že mě bavil. A asi jsem měl jedničku. Lidské tělo,

přírodní zákonitosti, viry, bakterie, vývoj druhů, vznik planet, jevy na slunci atd. je základ. A něco málo z toho vědět není k zahazení. (Filip a Lukáš, 6.B, Bára a Dáša, 7.C, Vojta a Sára, 9.A)

TŘEŘÁCI OPĚT V HARMONII

Nacvičovali jsme pohádku o Karkulce. Připravujeme rádi pohádky a máme radost, když tím někoho potěšíme. Já měla roli babičky. Každou roli hrály tři děti kromě ptáků, těch bylo víc. Hráli

jsem babičkám a dědečkům. Doufám, že se jim to líbilo. Těším se, až zase budeme hrát.

Erika 3. C

Erika 3.C

MOJE MAMINKA

Moje je maminka je hodná. Moje maminka má ráda slunce. Maminka umí malovat.

Lenka 1. B

Moje maminka je hezká a milá, má radost, má hnědé oči, se mnou peče,

umí pracovat, má ráda tulipány, je hodná.

Hanka 1. B

Mamince se líbí, když udělám vlastní výrobek.

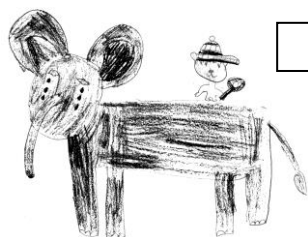
Terka 1. B

LISTOVÁNÍ

Ve čtvrtek 5. 5. jsme byli na Listování v knize Komisař Vrt'apka. Určitě si koupím knížku pana Morkese, protože je zajímavá a detektiva Vrt'apku mám rád.

Ondřej 2.B

Moc se mi to Listování v knize Komisaře Vrt'apky líbilo. Nikdy

Míša 2.A

Nikolka 2.A

jsem se tak nepobavila. Líbilo se mi, že to dopadlo dobře a že tam byla zvířátka jako hlavní postavy. Těším se na další díly.

Lucka 2.B

Bylo to fajn. Zaujalo mě, jak tu knihu hráli. Jsem ráda, že jsem si tu knihu koupila. Těším se na další Listování.

Lucka 2.B

Představení knížky herci se mi moc líbilo. Případá mi to zajímavé.

Kája 2.B

Pátrání pana Vrt'apky bylo zajímavé. Hercům vzkazuji, že se mi to moc líbilo. Těším se na další Listování.

Eva 2.B

Byla jsem ráda, že mi knížku představili herci. Bylo to hezké a bavilo mě to. Těším se na další Listování.

Hanka 2.B

Knížka Komisař Vrt'apka a záhada zubu moudrosti se mi moc líbila. Byla jsem ráda, že nám ji představili. Určitě si ji půjčím v knihovně. A budu se těšit na další Listování.

Simonka 2.B

Detektiv Vrt'apka byl šikovný. Nedělal loužičky, neplakal a uměl násobilku. Naučil se rychle číst.

Eliška 2. B

Dne 5. května jsme měli Listování. Bylo to hezké. Slonovi vyrostli zub moudrosti. Někdo slona ukradl a zmenšil. Když zatroubil, bylo to slyšet, jako když myš píská. Mně se to líbilo, ale moc jsem na to neviděla. Nakonec jsme si mohli koupit knihu.

Eliška 3. A

MARTINSKÝ VRCH S PANEM KRÁKOROU

Procházka byla krásná. Povíдали jsme si o přírodě. Bylo to moc zajímavé a poučné. Byl tam čistý vzduch. Hráli jsme si na hřišti a běhali v bludišti. S panem Krákorou je to fajn a všem to doporučuji.

Anetka 1. C

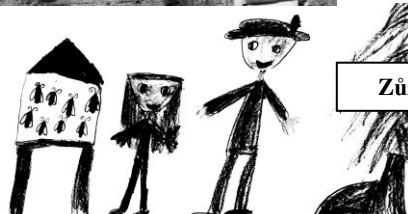
Že jsem nikdy nevěděla, že stromy dělají hrabanku. Chtěla jsem se zeptat pana Krákoru, jestli žije zimní veverka. Mravenci mají mravenčí kyselinu. Včelí královna má velký zadeček jako sršeň. Včely dávají královně mateří kašičku. Včelaři si značí královnu.

Anna 1. C

Nejvíce se mi líbilo, jak jsme lezli po kládě. Také se mi líbil úl. Byla tam včelí královna. Dostali jsme med. Je

zdravý a dobrý a máme ho jíst hodně. Moc jsem si to užila.

Kačka 1. C

Zůza 1.D

Začátkem dubna jsme kreslili Karla IV. Paní učitelka nám hodně o Karlu IV. vyprávěla. Bylo to zajímavé. Psali jsme o něm, jak žil na Lokti. Kreslili jsme jeho

manželky. Ty se jmenovaly Blanka z Valois, Anna Falcká, Anna Svidnická, Alžběta Pomořanská. Psali jsme recept, co se asi jedlo. My holky jsme byly návrhářky.

Navrhovaly jsme si šaty, a to se mi líbilo. Kluci si připravovali erby do boje. Byli trubadúři a holky dělaly květinu. Celé se mi to moc líbilo. Duben jsem si užila.

Eliška 3. A

POHÁR RESTY NANKINGY – POSTŘEHY Z 2.B

ZÁPAS Z POHLEDU KOMENTÁTORA DANIELA Z 2.B

Zapískala píšťalka.

Zatím jsou rozdělena družstva a stříhají si o míč.

Už se hraje.

Záhadně dala 2. B gól.

Znovu se rozehrává.

Už hrají nová družstva.

Gól! Gól! Gól!

Faul. Píská píšťalka.

Už se zase hraje.

Fandíme.

Fandíme jako blázni.

Třídy	Místo			
	1.	2.	3.	4.
1.	C	A	D	B
2.	B	C	A	
3.	C	B	A	D
4.	C	B	C	A
5.	B	C	A	

Ve čtvrtek 28. 4. jsme hráli o pohár Resty Nankingy. Atmosféra byla úžasná. Holky skvěle fandily.

Tomáš

Hráli jsme, co nejvíce. Pak dal první gól Honza Duchek. Hrál se nám dobře. Křičeli jsme radostí tak hlasitě, že to muselo být slyšet ven. Prostě jsme fandili jako pomínutí. My stále: DÁME GÓLA DÁME, SÍTĚ ROZTRHÁME... Byla jsem útočník a střídala jsem se s Esty. Měli jsme šikovné brankáře, určitě. Nakonec jsme vyhráli. Byli jsme šťastní. Všichni jsme hráli férově.

Terežka

Bylo to bezvadné. Museli jsme hodně pít, abychom se posilnili. Líbily se mi roztleskávačky.

Hanka

Podle mě jsme hráli naplno. Byli jsme sehraní.

Martin

Na fotbale to bylo prima. Vyhráli jsme pohár. Byl jsem šťastný, že jsem si zahrál.

Pepa

Fakt jsme si to užily. Byly jsme roztleskávačky a všichni nám tleskali.

Lucka, Lada

Byl jsem fanoušek 2. B. Bylo to bezva.

Standa

PERLIČKY Z NAŠICH LAVIC

Co je stonek, jakou má funkci u rostliny?

- Je to tyčka na výživu.
- Stonek je věc, která umožňuje kytkám stát, a jsou na něm listy. Stonek je trubice, která dodává živiny plodům a květům.
- Najednou jeden býkovec (býk) vyběhl a honil je.

Proč mají rostliny kořeny?

- Rostliny mají kořeny proto, aby držely v zemi a nikam neulítly.
- Aby se v zemi držely a hned nespadyly.

Popis maminky:

- Má krásné rovné světlé vlasy, modré oči, malé uši, její ruce jsou hebké, má pevné nehty, nohy má chlupaté.
- Její vlasy jsou hnědé a krátké, oči také.
- Je hubená, ale myslí si, že je tlustá.
- Je trochu širší, ale přesto ji mám rád.

Čáp bílý se živí:

- Hady, ještěrkami, čokly (čolky) a žábami, 40 hrabošů za hodinu.

Radka 5.B

PĚKNÉ PRÁZDNINY
VŠEM PŘEJE REDAKCE

ZLATÝ LIST

V pátek 22. 4. ráno nás čekala velká přírodovědná soutěž. Na závod jsem se moc těšila. Soutěžili jsme jako tříčlenné družstvo. V družstvu jsem byla se svými spolužáky Aničkou a Honzou. Soutěž probíhala v přírodě u řeky Radbuzy. Běhali jsme mezi stanovišti a odpovídali na základní otázky. Soutěžilo mnoho družstev z různých tříd. Počasí nám celkem přálo. V soutěži se nám velice dařilo, a proto jsme skončili na krásném druhém místě. Závod se nám velice líbil a těšíme se na příští rok.

Micheala 4. A

Nikdy jsem netoužila být modelkou Rozhovor s Andreou Verešovou

Kdy jste zjistila, že chcete být modelkou? Já jsem nikdy netoužila být modelkou, přišlo to samo, když mě ve 14 letech přihlásily spolužačky do Miss Žilina a já jsem ji vyhrála. Když jsem ji vyhrála, tak mě oslovila agentura Elite model look, abych s nimi spolupracovala, a po výhře jsem dostala smlouvu na rok do Paříže a tam jsem začala s modelingem vážněji koketovat. **Hodně nosíte podpatky, můžeme vás vidět i v teniskách? Co je lepší - podpatky, nebo tenisky?** Já si myslím, že praktická obuv je nejpohodlnější, ale podpatky přirozeně patří k ženě, modelingu i módě a také si myslím, že dokážou být nesmírně krásné. **Pomatuje si na svou první přehlídku? Jaká byla?** První přehlídka byla asi v rámci Miss Žilina, ale více považuji za přehlídku Miss středních škol Slovenska, na které jsme se učili jak dobře chodit, vystupovat, jak stát, pózovat, takže to byly moje první zkušenosti. **A bylo to těžké?** Já musím říci, že ano. Ze začátku to bylo velmi nové, jiné, protože ve světě nebyl modeling tak známý, takže jsme neznali žádné líčení nebo úpravy. Tady jsem se učila používat řasenku nebo lesk na rty. Do té doby jsem se nemalovala, ani jsem nechodila na podpatcích. **Co byste dělala, kdyby modeling zakázali, nebo by neexistoval?** Já jsem vystudovala práva, takže bych asi pokračovala, ale myslím si, že modeling nejde zakázat, protože to je přirozená součást života. To je jako kdyby se zakázalo nějaké jiné umění, malířství, zpívání. Móda je hra a má člověka bavit, má dělat svět zajímavějším, pestřejším. **Jaké jsou vaše koníčky?** Lyže, tenis, plavání, pilates, jóga. **Uděláte provaz?** Provaz udělám. Dělala jsem gymnastiku a společenské tance profesionálně, takže trochu pohybově zdatná jsem. **Jezdíte na lyžích, vyzkoušela jste i snowboard?** Ne, zatím jsem ho nevyzkoušela, i když děti jezdí závodně na snowboardu. Já jsem zatím věrná lyžím. **Ted' je hitem jezdit na koni, zkusila jste to taky?** Taky jsem to nevyzkoušela, ale láká mě to. **Jaká je vaše nejoblíbenější stolní hra?** Asi Ubongo a Carcassonne, toto hrajeme po večerech s dětmi. **Jakou posloucháte hudbu?** Já mám ráda skoro všechny žánry od popu, rocku, až po nějaké balady. Ale když jsem byla ve vašem věku, tak letěla Madonna, Michael Jackson, Vlatoja... **Vaříte doma? Kolikrát za týden?** Vařím pravidelně, vařím ráda, ale bohužel experimenty, které já bych preferovala, tak ty zkoušet doma nemůžu, protože to až takovou odezvu nemá. **Cestujete hodně? Jaké je vaše nejoblíbenější místo?** Ráda objevuji nové krajiny a v rámci modelingu jsem byla dva roky v Paříži, v Miláně, v Mnichově, v Hamburgu, v Řecku, ve Španělsku (Barceloně) a v Americe, ve které jsem žila několik let. Takže si myslím, že jsem poznala dost zemí. **Slavíte Velikonoce?** Ano, slavíme všechny svátky a děti milují, když zdobí vajíčka a pečou se mnou, rádi dělají dekorace. **Proč se vaše děti jmenují zrovna Vanessa a Tobias?** Protože se mi tato jména líbila. Vanessku mi připomínala zpěvačka a Tobias se mi jednoduše líbil. **Váš manžel se jmenuje Daniel Volopich. Proč jste si nenechala jeho jméno?** Já jsem si nechala svoje příjmení, protože jsem už byla patnáct let známá v médiích pod svým jménem. Nechtěla jsem si měnit web stránky a v zahraničí mě znali pod jménem Andrea Verešová. U známých osobností je běžné, že si nechávají svá jména. Ale mé děti se jmenují po manželovi. **Já jsem se dozvěděla, že jste se vdávala na zámku Kynžvart. Proč zrovna tam?** My jsme si vybrali Mariánské Lázně, protože jsme tam ještě před svatbou s manželem rádi jezdili. A zámek Kynžvart je v jeho blízkosti. **Vystudovala jste právnickou fakultu v Praze, přemýšlela jste, že byste šla ještě na nějakou školu?** Mně jedna vysoká škola stačí bohatě. V Praze jsem studovala pět let, protože jsem měla v té době přítele v Čechách. **Jaký byl váš nejoblíbenější předmět?** Nejvíce mě bavil dějepis, zeměpis a také chemie, protože jsme měli dobrou učitelku a podle mě to je hlavně o učiteli. **Jaký předmět si myslíte, že je na škole nejdůležitější?** To je těžké říct, každý předmět má

jistou váhu a smysl. **Asi umíte hodně dobře angličtinu, myslíte, že je důležitá pro život?** Je o cestování. Vždy jsem uměla mnohem lépe francouzštinu. Angličtinu jsem se učila v průběhu svého cestování. Když jedeme někam s rodinou, tak se domluvíme úplně všude. **Jak si myslíte, že by vám šla role právníčky?** Je to dřina, ale věřím, že dobře. **Jak jste přišla k roli ve filmu Princ a já? To vám zavolali, nebo jste šla na konkurz a vyhrála jste ho?** Já jsem dělala několik filmů v zahraničí a tam si mě všiml jeden režisér a požádal mě. **Také jste hrála v seriálu Svatby v Benátkách, jak jste se dostala k roli paní Opičkové?** Oslovili mě z televize Prima, měla jsem dokonce dělat i ve VIP zprávách, ale z časového hlediska jsem nemohla, také jsem mohla hrát v pořadu Soudkyně Barbara, ale také to nevyšlo. **Dostali jsme se k tomu, že jste hrála už spoustu rolí. Co si myslíte, jdou vám více role vážné, anebo hodné (něžné)?** Já si myslím, že herec by měl zahrát všechno, ale já jsem spíše romantik, takže radši něžné. **Myslíte si, že by se dívky na základní škole měli malovat?** Určitě ne. Já si myslím, že přirozená krása je nejlépe. Pochopíte to až později. Čím budete starší, tím méně se budete chtít malovat. Já už si nebarvím vlasy a začínám mít šediny, ale lituji toho, že jsem si je barvila, protože jsem si myslela, že je to hezčí, ale vlasy se akorát ničí. (Rozhovor není autorizovaný vzhledem k pracovní vytíženosti Andrey Verešové.) (Dáša, 7.C)

Ať žijí duchové!

Bylo půl deváté, sobota 30. 4. 2016, a my plni očekávání jsme právě vyráželi směr hlavní město Praha. Konečně nastala tak očekávaná chvíle. Lístky jsme dostali už v prosinci. Naším cílem bylo Kongresové centrum Praha, kde od 14. hodiny začínal muzikál „Ať žijí duchové“. Nejprve nás čekala návštěva obchodního domu IKEA. V obchodě jsme si užili nakupování i oběda. Na stole nemohly chybět tradiční švédské masové kuličky. Poté následoval přesun do bývalého paláce kultury (Kongresového centra Praha). Už to začíná...

A je to za námi, tak to pojďme zhodnotit. Co se náplně týče, muzikál se filmové předloze moc nepodobá. Jedná se vlastně o to, jak se ochotnický spolek z vesnice, kde se slavný film točil, snaží film nastudovat a v divadelní podobě ho prezentovat. Pomoci s tím mají žáci akademie v Praze. Muzikál je propleten několika příběhy. Velmi mě zaujalo, že v muzikálu se známé scény z filmu objevují jako divadelní zkoušky herců. Chvillemi může divákovi dělat problém rozlišit, co je realita a co divadelní hra (v rámci muzikálu).

Muzikál trvá 150 minut s jednou přestávkou. Nejlevnější vstupenka stojí 390 Kč. Pro děti dokonce 250 Kč. Určitě je to zážitek pro celou rodinu, zdaleka nejen pro děti. Vystoupení je nabitě hvězdami. Vystupují například Roman Vojtek, David Gránský, Dana Batulková, Richard Genzer, Václav Kopta a Zbyšek Pantůček.

Toto představení vřele doporučuji, my jsme si ho moc užili. (Filip, 6.B)

Soutěž s dřevěnými špalky

V sobotu 30. dubna se konala zajímavá akce - STIHL Timbersport v Přešticích na náměstí. Je to náročná soutěž. 16 drsných dřevorubců soutěžilo ve čtyřech disciplínách se sekerou, motorovou a ruční pilou. Zajímavé bylo odřezávání kulatých kol z kmene s těžkou motorovou pilou, závodilo se na čas i na přesnost. Byl zde i vícemistr světa a čtyřnásobný mistr Evropy Martin Komárek. Potom následovalo zasekávání seker do kmene, další bylo řezání také kulatých kol, tentokrát s ruční pilou. Drsným závodníkům zde fandilo hodně diváků. Moc se mi to líbilo. Akce se bude konat také v dalších městech ČR. U nás v Dobřanech bude STIHL Timbersport 17. září od 12 hodin, tak se přijďte podívat. Soutěžící se věnují tomuto sportu, protože se chtějí stát nejlepšími dřevorubci. Mně se na tomto sportu líbí, že je sport adrenalinový a týká se přírody. (Lukáš, 6.B)

Hele, letadlo

Nikdy jsem netušila, že budu jezdit skoro pod koly letadla. Začnu od začátku. O víkendu jsme jeli na výlet do Prahy a první zastávkou bylo letiště. Šli jsme na prohlídku, která začínala na starém nádraží.

Nejdříve jsme museli projít osobní kontrolou, aby se zjistilo, jestli nemáme nějaké nože, jimiž bychom mohli něco poškodit. Hned potom jsme sešli po schodech ven, protože na nás čekal modrý autobus, ve kterém jsme strávili další hodinu. Nejdřív jsme projeli staré letiště, kde jsme viděli několik malých soukromých letadel a asi dvě velká. Dalo se podívat i na garáž pro letadla, kde bylo i jedno zaparkované. Co bylo zajímavé, bylo to, že letadlo mělo vystrčený „ocas“ neboli zadek letadla. Pak jsme přešli jednu starou „rozjíždějící“ plochu pro letadla a zamířili jsme na nové letiště, kde bylo mnoho letadel. Mohli jsme se kouknout, jak se na letadla připojují chodbičky, kudy lidé nastupují do letadla, jak se nakládají kufry (už víme, jak se občas ztratí, protože jeden kufr vypadl a nějací lidé se pro něj vraceli), jak připravují letadlo k odletu, a co se dělá, když letadlo přiletí. Také jsme viděli asi 5 letadel odlétat a 2 přilétat. Pro zajímavost - letadla, která mají na střeše „boule“, mají internet umístěný přesně v té bouli. Na závěr jsme se podívali do hasičárny, kde jsme viděli běžná auta, která máme i v Dobřanech, ale jedno bylo speciální. Když se zmáčklo jedno tlačítko, tak „vystřelil“ (rychle vyjel) bodák, kterým se probodne letadlo, a pak z něj začne stříkat voda, která začne hasit požár.

Vidět letiště takto z blízka bylo velmi zajímavé. Určitě doporučuji. (Dáša, 7.C)

Vyplouváme

Náš víkend v Praze pokračoval. Na Václavském náměstí jsme nasedli na metro a jeli jsme až na Letňany. Zjistila jsem, že se v Letňanech před dvěma dny na stejném místě konal YouTubering ☺. Na Letňany jsme vyrazili kvůli známé výstavě Titanic. Docela jsem se těšila, ale zklamalo mě to. Vstup pro rodinu stál asi 900 Kč. Vešli jsme do haly, kde nás přivítal námořník, a dal nám nějaké kartičky, na kterých byly napsané údaje o člověku, který se na Titaniku plavil. Já jsem byla nějaká malá holčička, které se nejspíše utopila. Jak jsem to zjistila? Na konci výstavy byla napsána jména. Nad čarou byli ti, kteří se neutopili, a pod čarou ti, kteří se utopili. Další věc, kterou jsme po vstupu dostali, byl ovladač-telefon. Měli jsme zmáčknout číslo, přiložit telefon k uchu a poslouchat. Já na toto nejsem, takže mě to vůbec nebavilo. Nejsem sama, mého tátu to také nebavilo. Jediné, co mě zaujalo, byl obrovský ledovec, na který jsme si mohli sáhnout. Mamina říkala, že kdyby tam byla třeba o hodinu déle, že by si to více užila. (Dáša, 7.C)

Hrajeme, tancujeme, zpíváme a malujeme

Čas plyne jako voda a je tady další ročník akademie ZUŠ J. S. Bacha, který se konal 18. 5. 2016. Jako první zahrála a předvedla svoje pásmo „Knedlík, rohlík, hrách, to mám věru rád“ malá dětská muzika Vozembach společně s taneční skupinou paní učitelky Stupkové. Toto vystoupení bylo moc hezké. Potom se předvedly dvě skupiny. Jedna plná akordeonů ze třídy pana učitele Vacka a druhá plná houslí ze třídy paní učitelky Faltýnové a pana učitele Rady. Ukázaly, že dohromady je to krásné. Na škole je nově založen pěvecký sbor. Ten měl na programu tři písně, které se jim velmi povedly. Naše hudebka je výjimečná tím, že vyučuje tři obory - hudbu a zpěv, tanec a výtvarku. Proto si holčičky vyzdobily svoje panenky a použily je v choreografii pěkného tanečku. Potom zahrálo duo Maruška a Verča, účastnice krajského kola s převahou smyčcových nástrojů, kde vybojovaly krásné 1. místo. Taneční obor předvedl číslo, které dostalo ocenění za „dynamický taneční obraz lidové inspirace“. Následovala

písníčka, kterou děvčata zazpívala za doprovodu neobvyklého nástroje - kontrabas. Po nich vystoupili malí Kelti, následníci keltské skupiny De Domhanaigh, která letos slaví také 10. narozeniny jako velký Vozembach. Kelti rovněž natočili svoje CD. Láďa Bouřil se předvedl se svým akordeonem, se kterým sklízí úspěchy na soutěžích. V celostátním kole získal letos třetí místo. Také Filip Brada se předvedl svým zpěvem. Letos složil talentové zkoušky na dvě konzervatoře, což mu všichni moc přejeme. Akademii ukončil dětský orchestr Macarát, který vede pan učitel Vacek. Orchestr má podivný název. Jak vznikl? Soubor při pobytu ve Slovinsku navštívil krápníkovou jeskyni, kde žije podivný tvor zvaný Macarát jeskynní. Je to „ošklivý“ obojživelník, který se dožívá sedmdesáti let a bez potravy vydrží až 12 let. Tato zrůdička ohromila všechny natolik, že po ní pojmenovali orchestr. Není to úžasné! A celá akademie byla také úžasná. (Márky, 7.C)

Setkání dětských lidových muzik v plzeňské Besedě

2. dubna 2016 proběhlo 22. setkání dětských lidových muzik. Koná se každoročně. Setkávají se zde muziky z Plzně a celého plzeňského okolí. Letošní rok se zúčastnily muziky: Meteláček, Plzeňáček a Mladinka z Plzně, Dudáček ze Stoda, Malá muzika z Chrástu, Sluníčko z Rokycan, Třemcha z Třemošné, Úslaváček ze Starého Plzeňce a Vozembach z Dobřan.

Jako host do Plzně zavítal Campanulla Bohemica z Prahy. Je to studentský soubor, který navazuje na repertoár souboru Muzica Bohemica. Interpretuje převážně české lidové písně v úpravě Jaroslava Krčka. Jeho cílem je radost z muzicírování a připomenutí bohatého odkazu naší lidové tradice.

Setkání lidových muzik v minulosti nebylo jen vystoupením, ale i posezením a zahráním si třeba někde v hospůdce. Tento zvyk jaksí upadl v zapomnění a každý po představení spěchá a nemá zájem posedět a poslechnout si ostatní soubory. Kéž by se to změnilo.

Neměla bych zapomenout na to, že setkání je vlastně také krásná přehlídka krojů. Každý kraj má jiný, jinak barevný a jinak zdobený kroj. Jeden je hezčí než druhý. Přála bych Malé lidové muzice Vozembach, aby se příští rok zúčastnila také. (Markét, 7.C)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává Základní škola v Dobřanech, okres Plzeň – jih, tř. 1. máje 618, PSČ 334 41, tel. 377 970 467, e-mail: jaroslav.sedivy@zs.dobransy.indos.cz. **Žákovská redakce: Redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové:** 6.B: Filip Umner, Lukáš Gittler; 7.C: Dagmar Brožková, Adéla Nekolová, Marek Bezděk, Klára Koudelová, Bára Čížková, Natálie Gawendová, Michaela Schlehoferová; 8.B: Adam Pokorný; 8.A: Martin Kops, Viliam Smola; 9.A: Filip Brada, Sára Ženíšková, Vojtěch Kordík. **Redakční kroužek pod vedením Mgr. Aleny Formánkové:** v obnově. **ePodlavičník** - internetová verze na www.zsdobrany.cz **Mgr. Jana Fialová.** **Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková.** Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.9/15/16 předán k tisku 5. 6. 2016. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní lístky a inzeráty předávejte redaktorům podlavičníku.**